

Skarga wniesiona w dniu 7 sierpnia 2013 r. — Jinan Meide Casting przeciwko Radzie**(Sprawa T-424/13)**

(2013/C 325/60)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Jinan Meide Casting Co. Ltd (Jinan, Chiny) (przedstawiciele: R. Antonini i E. Monard, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 430/2013 z dnia 13 maja 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz ostatecznie pobierającego cło tymczasowe nałożone na przywóz gwintowanych łączników rur lub przewodów rurowych, odlewanych z żeliwa ciągliwego, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Tajlandii oraz zamykającego postępowanie w odniesieniu do Indonezji (Dz.U. 2013 L 129, s. 1) w zakresie w jakim dotyczy skarżącej; oraz

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na fakcie, że nieudzielenie skarżącej dostępu do informacji w zakresie określenia wartości normalnej oraz brak ujawnienia jej tych informacji narusza prawo skarżącej do obrony oraz art. 6 ust. 7, art. 20 ust. 2 i art. 20 ust. 4 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej (Dz.U. 2009 L 343, s. 51).
- 2) Zarzut drugi oparty na fakcie, że odrzucenie niektórych dostosowań proponowanych przez skarżąca narusza art. 2 ust. 10 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz art. 2 ust. 4 Porozumienia WTO dotyczącego stosowania art. VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. Ponadto skarżąca uważa, że Rada naruszyła art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.
- 3) Zarzut trzeci oparty na fakcie, że określenie wartości normalnej dla niezblizonych typów produktów narusza art. 2 ust. 7 lit. a), art. 2 ust. 10 i art. 2 ust. 10 lit. a) a także art. 2 ust. 11 w związku z art. 2 ust. 8, art. 2 ust. 9, art. 2 ust. 7 lit. a) i art. 9 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009 oraz zasadę niedyskryminacji.

4) Zarzut czwarty oparty na fakcie, że brak ustalenia czy warunki gospodarki rynkowej przeważają w odniesieniu do skarżącej w ciągu trzech miesięcy od daty wszczęcia dochodzenia narusza art. 2 ust. 7 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

5) Zarzut piąty oparty na fakcie, że oparcie się na nieprawidłowych danych dotyczących przywozu w celu ustalenia szkody narusza art. 3 ust. 1, art. 3 ust. 2 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 1225/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2013 r. — Giant (China) przeciwko Radzie**(Sprawa T-425/13)**

(2013/C 325/61)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Giant (China) Co. Ltd (Kunshan, Chiny) (przedstawiciel: P. De Baere, adwokat)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

Skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia Rady (UE) nr 502/2013 z dnia 29 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 990/2011 nakładające ostateczne cło antydumpingowe na przywóz rowerów pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 11 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (Dz.U. 2013 L 153, s. 17), w zakresie w jakim dotyczy skarżącej; oraz

— obciążenie skarżącej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy oparty na fakcie, że Rada zastosowała niewłaściwe kryterium prawne w celu określenia, czy Jinshan i Giant China stanowiły jeden podmiot gospodarczy naruszając zatem art. 9 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 (rozporządzenia podstawowego).

- 2) Zarzut drugi oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że spółki grupy Giant China oraz Jinshan wiążą ściśle stosunki handlowe i strukturalne.
- 3) Zarzut trzeci oparty na fakcie, że Rada naruszyła art. 18 rozporządzenia podstawowego wymagając przedstawienia informacji, które nie były konieczne i co do których nie można było racjonalnie oczekiwać, że zostaną przedstawione przez Giant China.
- 4) Zarzut czwarty oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że Giant China nie twierdziła, iż uzyskanie informacji dotyczących Jinshan stanowiło nieracjonalne obciążenie.
- 5) Zarzut piąty oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że dowody przedstawione przez skarżącą nie mogły być zweryfikowane.
- 6) Zarzut szósty oparty na fakcie, że Komisja i Rada naruszyły prawo do obrony, przysługujące Giant China wymagając informacji, których nie mogła ona dostarczyć oraz odrzucając inne przedstawione przez nią dowody.
- 7) Zarzut siódmy oparty na fakcie, że Rada popełniła oczywisty błąd w ocenie uznając, że nałożenie indywidualnej stawki celnej na Giant China stworzyłoby ryzyko obejścia.
- 8) Zarzut ósmy oparty na fakcie, że Rada w ocenie, czy wystąpiło ryzyko obejścia zastosowała w przypadku skarżącej inne kryteria niż kryteria stosowane w przypadku innych producentów i naruszyła zatem zasady niedyskryminacji i proporcjonalności.

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2013 r. — Bayer CropScience przeciwko Komisji

(Sprawa T-429/13)

(2013/C 325/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Bayer CropScience AG (Monheim am Rhein, Niemcy) (przedstawiciele: adwokat K. Nordlander i P. Harrison, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— uznanie jej skargi za dopuszczalną;

— stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) nr 485/2013 z dnia 24 maja 2013 r. zmieniającego rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 540/2011 w odniesieniu do warunków zatwierdzania substancji czynnych: klotianidyna, tiametoksam i imidachlopryd oraz zabraniającego stosowania i sprzedaży nasion zaprawionych środkami ochrony roślin zawierającymi te substancje czynne (Dz.U. L 139, s.12); oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1) Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że wydając zaskarżony akt, Komisja przekroczyła kompetencje przyznane jej zgodnie z rozporządzeniem nr 1107/2009 ⁽¹⁾ (zwanym dalej „rozporządzeniem upoważniającym”) oraz iż zaskarżonemu aktowi brak jest zatem odpowiedniej podstawy prawnej, ponieważ:

— Komisja naruszyła art. 21 rozporządzenia upoważniającego, i) nie uwzględniając danych z monitorowania wskazujących, że przedmiotowe substancje czynne nie stanowią niedopuszczalnego zagrożenia dla pszczół oraz ii) przyjmując błędny wniosek, że istnieją nowe, istotne informacje naukowe przyznające Komisji kompetencje do działania; oraz

— Komisja naruszyła art. 49 rozporządzenia upoważniającego, zakazując sprzedaży nasion zaprawionych przedmiotowymi substancjami czynnymi bez wykazania istnienia „istotnych obaw”, że zaprawione nasiona mogą „stanowić poważne zagrożenie dla zdrowia ludzi lub zwierząt albo dla środowiska”, któremu „nie można w zadowalający sposób zapobiec” za pomocą innych środków.

2) Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że zaskarżony akt był wydany z naruszeniem art. 12 ust. 2 i pkt 3.8.3. załącznika II do rozporządzenia upoważniającego i pozbawił skarżącą możliwości powołania się na uzasadnione oczekiwania, ponieważ:

— rozporządzenie upoważniające stanowi i skarżąca żywiła uzasadnione oczekiwania, że obowiązujące i mające zastosowanie wytyczne będą wykorzystane w celu przeprowadzenia oceny ryzyka, które leżą u podstaw zaskarżonego aktu, niemniej nie uwzględniono obowiązujących i mających zastosowanie wytycznych na korzyść opinii naukowej niebędącej wytycznymi ani projektem wytycznych, który ani nie był dostępny, ani uzgodniony.

3) Zarzut trzeci dotyczący okoliczności, że stosowanie przez Komisję rozporządzenia upoważniającego przy wydawaniu zaskarżonego aktu stanowi naruszenie praw podstawowych skarżącej, a mianowicie prawa własności i prawa do prowadzenia działalności gospodarczej, ponieważ: